

[Hagen Hagensen.]

rentegaranti, fremfor at det gives på anden måde? Er det ikke naturligt at overveje, om man skulle søge at holde sine ældre slægtninge hjemme i stedet for at lade dem komme på plejehjem, der jo aldrig kan erstatte det, som et hjem kan være for dem? Jeg nævner bare dette som ting, om hvilke man i hvert fald ikke kan sige andet, end at det er noget, som bør overvejes. Det er i øvrigt noget, som er gennemtænkt, og den holdning, det er udtryk for hos os, er aldeles ikke noget slag på tasken, det er faktisk udtryk for den holdning, vi har til tingene, og som vi har gennemgået på en sådan måde, at vi også mener at kunne stå inde for, at det er fremsat på den måde, det er.

Nu er det jo svært at gøre alle tilpas. Hr. Erling Olsen talte om den forenkling, der skulle være så stor, at den skulle give sig udtryk i, at der kun var ét forslag og én afstemning. Nu har vi, hvad vi har ment var naturligt for at spare tinget for en hel masse tid, ikke udmøntet vore forslag på de enkelte paragraffer, men tværtom samlet dem for derigennem også at få en overskuelighed over, hvad det er, vi vil spare, og det har vi ment var mere naturligt end at dele det op på en lang række underkonti. De fleste ordførere har sagt til os, at det var forkert. Hr. Erling Olsen må, med det han er fremkommet med, mene, at vi faktisk har gjort det, som man kunne vente, nemlig at søge at samle tingene på rette måde.

Lad mig så have lov til i øvrigt blot at sige én ting mere, og det er, at der tilbage bliver — hvilket jeg også har givet udtryk for igennem de ændringsforslag, vi har stillet — at der er en helt afvigende opfattelse hos os og hos de øvrige partier med regeringen i spidsen af, hvad det er nødvendigt at spare, for at vi kan komme igennem den misere, vi er ude i. Jeg skal i øvrigt slutte med at sige, at på den måde, afstemningen kommer til at foregå, vil det, at vi ikke er medforslagsstillere til enkelte af ændringsforslagene, ikke være udtryk for, at vi ikke ville stemme for disse forslag, og nogle af dem kommer ikke til afstemning, men det mener jeg vi har givet udtryk for med de generelle bemærkninger, vi har gjort om, at vi vil stemme for et ændret skøn; vi vil stemme for besparelser, men ikke for stigninger i udgifter.

Poul Dam (SF):

Jeg forstod, at finansministeren havde sympati for intentionerne bag en række af SF's ændringsforslag, men at det nu altså lå sådan, at det ikke kunne lade sig gøre. Vi håber, at der kommer bedre tider, og så kan vi jo snakke om det.

Der er dog ét ændringsforslag, som jeg mener man godt kunne acceptere. Det er det ændringsforslag, der drejer sig om en tekstanmærkning til socialministeriets konto, som jo i al sin enkelthed går ud på at åbne mulighed for en smidigere administration af anlægsudgifterne til åndssvageforsorgen. Det tror jeg kun ville lette alting; der ligger jo ikke i det nogen beslutning om, hvilke konkrete løsninger man vil finde frem til. Det går jeg ud fra at socialudvalget kommer med en indstilling om inden så forfærdelig længe. Der er ikke foregrebet noget i den henseende.

Dernæst skal jeg vende tilbage til de bemærkninger, jeg gjorde i mit første indlæg til hr. Erling Olsen om det procedureforslag, hr. Erling Olsen havde antydet. Nu har jeg læst nærmere på det og må sige, at jeg stadig væk synes, det er mindre vel gennemtænkt. I den form, det havde, betød det jo, at partierne ville optræde som fuldstændig ensartede, koksgrå helheder, der meddelte udvalgssekretærerne, hvordan man ville stemme, og så ville udvalgssekretærerne tælle sammen, og derefter ville man meddele, at sådan ville resultatet nok blive. Det ville betyde to ting, nemlig for det første at man cementerede et standpunkt på et relativt tidligt tidspunkt af beslutningsprocessen, for det andet at enkeltmedlemmer i grupperne ikke ville have nogen som helst mulighed for at markere særstandpunkter ved andet end blot og bar ord. Det ville måske være en fordel i visse partier, hvis man havde den mulighed for at grave enkeltpersoners særstandpunkter langt ned, men jeg tror ikke, at demokratiet ville være særlig vel tjent med det.

Hvis man ser på det specielle forhold her ved dette finanslovsforslags behandling, ved vi, at partierne blev opfordret til at tage stilling til ændringsforslagene på et tidspunkt, da der endnu manglede ca. 100 af de ændringsforslag, som rent faktisk ligger til behandling i dag. Det vil sige, man blev opfordret til at tage stilling på et ufuldstæn-